

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה שלא מן המניין

מיום שלישי, כ"ח בסיוון תשפ"ה, 24/6/2025

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה
פרוטוקול ישיבת מליאה שלא מן המניין
מיום שלישי, כ" בסיוון תשפ"ה, 24/6/2025

חברים:

ראש העירייה	-	מר יריב פישר
חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה	-	מר איל פביאן
חברת מועצה וסגנית ראש העירייה	-	גב' דנה אורן-ינאי
חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה	-	גב' גלילה יבין
חבר מועצה	-	מר עופר לוי
חבר מועצה	-	מר תומר וינר
חברת מועצה	-	גב' שירלי גדנר
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חברת מועצה	-	גב' מאיה כץ
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר
חברת מועצה	-	גב' ניבה בז'יזנסקי
חבר מועצה	-	מר גונן לצטר
חברת מועצה	-	גב' עדי אולמרט
חבר מועצה	-	ד"ר דרור בן עמי
חבר מועצה	-	מר רפי חיים
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין
חברת מועצה	-	גב' ענת רודוניה

חסרים:

חברת מועצה	-	מר יונתן יעקובוביץ
חבר מועצה	-	מר איתי צור

עיריית הרצליה
ישיבת מועצה שלא מן המניין מיום 24.6.2025

גב' אתי נחום - חברת מועצה

סגל:

מר אלכס גולדשטיין - מנכ"ל העירייה
רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
עו"ד ענת בהרב קרן - יועמ"שית
גב' רינה זאבי - סגנית מנהל אגף ארגון ומינהל
מר יהודה בן עזרא
מר שלומי אסולין

על סדר היום:

א. צו הארנונה לשנת 2026 – אישור צו המיסים (ארנונה) לשנת 2026.

גב' רינה זאבי:

אנחנו נתחיל עם דבר ראש העיר, ואנחנו נמשיך עם הישיבה שלא מן המניין. בבקשה.

יריב פישר:

ערב טוב לכולם, בואו נתחיל בבקשה. ההתחלה של הישיבה היא צו מיסים. אני רק מבקש שנתחיל רגע בעדכון לגבי המלחמה. ביקשתי גם מרון, וגם מהמשרה, מסלבה, שיהיו פה, וגם עדכון של ראש העיר. אנחנו נעשה עדכון לגבי השבועיים האחרונים, 12 הימים האחרונים, ואז אנחנו נעבור לצו המיסים. אני מתחיל באמת בהשתתפות בתנחומים, ענת, על הגיס שלך. ALS, מחלה נוראית. כולנו משתתפים בצערך. בואו נתחיל. אנחנו בשיתוף עם הפיקוד, מהרגע הראשון שנכנסנו לתפקיד, הגענו לאירוע שכזה. ואני יודע שאנחנו שיגענו את עובדי העירייה. ואני יודע שבשנה פלוס האחרונות תרגלנו 7 פעמים. ממש 7 פעמים ספרתי היום, אירוע שכזה. וגם מזל, וגם תכנון. בשבוע שלפני המלחמה, תרגלנו פעמיים. ואני זוכר את המבטים של החברה כאן, שהסתכלו עליי קצת עוד הפעם, ועוד הפעם, ועוד הפעם. לשמחתי, הספקנו.

אין דרך להעביר כזה דבר מסובך, בלי מקצוענות של הצוות, אין דרך. ולכל הדרך למדנו. גם כשהיה את אירוע בית הנערה בהוד השרון, לקחנו את כל עובדי העירייה, בכל המכלול שלנו, והלכנו ללמוד מבית הנערה בהוד השרון. והבנו את האירוע המאוד גדול של נפילה. אלה נפילות שהן היו הקטנות. לא מדברים על 500 ק"ג של היום. ולאט, לאט התחדדנו, והבנו את האירוע שלנו כאן בעיר, שמתוך 124,000 תושבים, 16,700 אין להם מיגון. והתחלנו לצבוע אותם, ולשייך לכל אחד את המקלט הכי צמוד אליו. זאת עבודה סופר יסודית, שנעשתה כאן בעירייה. ואין הפתעות.

כשיודעים לעבוד, ועובדים עם שותף, וכל אחד יודע את התרגולות שלו ואת השגרות שלו, הדברים נראים אחרת. אני מאוד גאה בכל אחת ואחד שישב איתנו במכלול, שהעביר איתנו 24/7. גם במלחמה הבנו שמדובר בתרחישים שלא התכוננו אליהם. זה לא התרחש של בית הנערה. וגם בתרגיל הראשון שעשינו, דיברנו על אירוע בודד, שמפיל בית בודד. ומהר מאוד שהבנו את בת-ים, את האירוע הראשון, ולא הפסקנו לתרגל את הצוותים כאן בזמן מלחמה לאירוע כזה גדול. אני זוכר את אלכס חוזר, היית ברחובות. הוא דיבר איתנו במכלול שצריך לסגור 600 מ' מכל כיוון. ועוז מסתכל עליי ואומר, 600 מ', זה כל שביב, מכל כיוון. וזה האירוע. לשמחתנו, גם עם מזל, עברנו את המלחמה הזאת כאן בעיר, וצריך גם מזל. אבל גם באירוע שהיה פה בעיר, והיו כמה אירועים, שחלקם אפשר לפרסם, וחלקם לא, הצוותים שלנו, בשיתוף כמובן עם הפיקוד, עם המשטרה, עם כב"א, עם מד"א, עם זק"א, ראו פה משהו בעיר הזאת, לאורך כל הדרך.

ומהר מאוד התאפסנו, ומהר מאוד הבנו את האירוע במקלטים. יש לי חברים בכל מקום בארץ. אנחנו הגענו למצב שאנשים מבקשים ממני טואליטקה בשירותים של המקלטים. וזכות הצוותים שלנו כאן בעיר, הם הוברקו. בעבודה יוצאת דופן. ואני מכיר ערים אחרות, שכנות, שאני לא חושב שניקו את המקלטים אפילו פעם אחת. מדברים על הזנחה גדולה מאוד של עשור שתוקתקה תוך ימים, באמת תוך ימים, ואפסנו את הכל. באמת עבודה משותפת של כולם.

אחד מהרעיונות שהייתי בזמן שאני מתראיין, הוא שואל אותי אם העיר ערוכה ומוכנה. ואני אומר לו בריאיון, בזמן שאני מדבר איתך, שותלים פה פרחים. ראיתי שם בנווה אמירים,

שתלנו פרחים, ומשאית הזבל עברה. וזה מראה על חוזק של ארגון. וזה לא נעשה בערים אחרות, וזה החוזר של האנשים שנמצאים פה, שיושבים כאן. ואנחנו ננתח המון, המון את האירוע הזה, ונלמד ממנו. ואתם מכירים אותי, אין ניצחון אף פעם, לעולם לא. תמיד להשתפר, ולהשתפר. לי כבר יש מסקנות שהן בלמעלה, ואנחנו נדבר עליהן עוד הרבה. הגיע לכאן מבקר המדינה, ועשינו איתו סיבוב. זה לא הגיוני שבמדינת ישראל פינוי-בינוי, קחו לדוגמה את שביב, או כל אחד אחר, את ביל"ו, כל דבר אחר שכזה. או את וייצמן, שכבר התחלנו לבנות. לא יכול להיות שזה לוקח 10 שנים. וזו סכנת נפשות. ואנחנו רואים את האירועים שקרו. זה בד"כ במבנים הישנים, ההרוגים. זה בד"כ, הגיל השלישי, שלא מספיק לרדת.

והמדינה תצטרך להשתפר כאן, זה דבר ראשון. דבר השני, השיטור שלנו, במספרים שלו, חייב להיות מוכפל ומשולש. ועל זה אנחנו נפעיל לחץ כבד מאוד. כל ראשי הערים מדברים על זה. אין שום סיבה שהשיטור יעמוד על המספרים שהוא היה לפני 15 שנים. אין שום סיבה. אנחנו צריכים פה הרבה יותר כוחות בשטח. גם של הפיקוח שלנו, גם של השיטור. ואין שום סיבה שהמדינה לא תאשר את זה. נקודת האור במדינת ישראל מבחינתי, הייתה השלטון המקומי, נקודת האור. מי שטיפל באירועים, מי שדאג למפונים, מי שחיבק, מי שהפסיכולוגים, עוס"ים, המהנדסים.

אני חושב שסוף כל סוף, אחרי הקורונה, אחרי ה-7.10, המדינה ממש הבינה מהר מאוד שמי שיכול לטפל באירועים זה עיריות. ולאט, לאט, ממש כל יום שראינו, ואלכס היה בפורומים של המנכ"לים, דברים שלא חלמנו שירדו לערים, פתאום ירדו. ופתאום חנה יכולה לסמן בית אם הרוס או לא הרוס. שזה

דברים, שאתם יודעים שבעבר היו צריכים לחכות חודשים, אם לא שנים, לקבל את הדבר הזה. והכסף מגיע לעיריות כדי לשכן את המפונים. וזה בעצם הביזור שאנחנו מחכים שיגיע במדינת ישראל. כי מי שיודע לעבוד, ומי שמתקתק, ומי שמכיר את האוכלוסייה, זה אנחנו, זה העיריות. אז יש עוד הרבה דברים שאני ארצה לדבר עליהם, אבל זה המקום להגיד, באמת, אתם יודעים, אצלי אין מנצחים, ואין המון תודות. אבל ראו כל אחת ואחת, ואני לא אכנס לשמות, אבל כל מי שהיה סביב השולחן, ראו את האכפתיות, ראו את הרצון לתת הרבה מעבר למה שרק אפשר. וראו עד כמה זה חשוב לכם.

אז זה המקום באמת להגיד המון תודה לכולם על שבועיים לא פשוטים. אני עוצר פה. אנחנו נראה סרטון קצר על מה שעברנו, ואז אני אבקש מרונן לדבר. אלכס, סלבה, ואנחנו נמשיך. אז אני מבקש מרונן מפקע"ר להגיד כמה מילים על האירוע שלנו כאן. וגם זה המקום להגיד, רונן, זה המקום גם להגיד תודה על השותפות, וגם על המיגונים, שאתם בסופו של דבר גם מימנתם. כן. ערב טוב לכולם. האמת שביקשתי מהחיילים שלי שיתמצתו כזה בבריף את הדברים שעשינו. קיבלנו המון דפים. ואז אמרתי, בוא נזקק רגע את מה שקרה פה בתקופה האחרונה. האמת שהדבר המהותי בכל מה שקרה כאן, זה באמת זה אירוע שהתכוננו אליו.

רונן:

אני גם אמרתי את זה ליריב, שהתכוננתי אליו. אני בפקע"ר במילואים 30 שנה. 30 שנה אנחנו מתכוננים לאירוע הזה. לדבר הזה שחווינו בשבועיים האחרונים. אלה אירועים שהם בסדרי גודל מאוד, מאוד משמעותיים וגדולים. וזהו. והכל התחיל ביום שישי, 13.6, 03:00 לפנות בוקר, התחיל הבלגן. החיילים שלי, כל היחידה הוקפצה אוטומטית, הגענו לכאן. וב-12 הימים

האחרונים למעשה הפעלנו את החמ"ל, איישנו אותו, סבבים. ישנו על מזרונים, הכל פיקס. הבאנו כוחות לפה לגזרה, שייתנו מענה, גם כוחות צה"ליים, וגם כוחות של הרשות, שעבדו בשילוביות מאוד, מאוד יפה לאורך כל התקופה. ואחרי זה נכנסתי קצת לראות את כל פעילות ההכנה והאימונים, והתרגולים שעשינו.

אז קודם כל, עשינו המון, המון עבודה והכנות, כחלק מתרגילים שכבר תכננו אותם, טרם התאריך הזה. אם זה בוועדות מל"ח שעשינו, היה פה אימון יקל"ר שעשינו, אימון נפה, אימון של מכלול האג"ם. אחרי זה אימון משותף של הרשות איתנו ביחד. וב-12 הימים האחרונים, הדבר היפה, שוב, זה הרבה מזל, כי רשויות אחרות היו צריכות להתמודד בזמן אמת באירועים. ואנחנו, היה לנו את המזל, שבאמת touch wood, כל אירוע שהיה, אנחנו הלכנו, ראינו, למדנו, ומהר רצנו והטמענו את זה, פתחנו את התו"לים, השתפרנו, ועשינו עוד תרגיל, ועוד תרגיל, ועוד תרגיל.

וכל פעם לקחנו עוד זירה. וזה באמת משהו שהוא לא טריוויאלי, אבל הוא היה מאוד מדויק ונכון לעשות אותו. ודייקנו את כל האירועים. גם האינפוטם שהגיעו מהתו"לים שאנחנו הבאנו, וגם הסיורים שיצאו, שהסתובבנו ביחד בשטח. הייתה כל הזמן מגמת השתפרות. כל יום עשינו עוד משהו ועוד משהו, כדי לדייק את איום הייחוס למענה הכי טוב שאנחנו יודעים לתת לתושבים. וזה משהו שבוצע פה לאורך כל התקופה הזאת. אני לא אלאה אתכם בכל הרשימה, כי זו באמת רשימה ארוכה. אז אני יורד מזה. בסה"כ, בהרצליה היו לנו פה 66 התראות בתקופה הזאת. הרבה שברי ירוט.

האירוע הגדול, המזוירי, שהיה לנו בהתחלה, בנפילת הטיל בגליל

ים. פגיעה בחניון של האוטובוסים, מתקנים שכנים. 16 זירות שברי יירוט היו, בעקבות האירוע הזה. ובאמת, כל הכוחות הגיעו לשם בצורה מיידית, עבדו בצורה לדעתי מאוד טובה. כל פעם אתה משתפר, ומשתפר, ומשתפר. ובסוף היום, במאני טיים, כשהייתה הנפילה הזאת, אז הגענו למקום, וראינו את כל הדברים קורים, ושזורים אחד עם השני. כל אחד מגיע, עובד לפי התו"לים. פותחים צירים, לא פוקקים את הכל. הכוחות הגיעו למקום, וזה היה יפה לראות את זה. וגם מזל שלא היינו צריכים להפעיל אותם למשימות כמו שרשויות אחרות חוו. סה"כ, מצב התגוננות 4, זה משהו שאף פעם לא חווינו. זה גם איזשהו משהו שהרשות חוותה פעם ראשונה. וזה היה מאוד, מאוד מאתגר, השלב הזה.

גם מבחינת הפעלה המשק החיוני, החינוך, כל הדברים שהיו צריכים המון פיקוח שיצא כל הזמן. דאגנו שאנשים ישמרו על עצמם, מתוך הבנה אחת ברורה שההנחיות של פקע"ר, מי שקיים אותן ויישם אותן, זה פשוט מציל חיים, נקודה, סימן קריאה, 3 פעמים סימני קריאה. ולכן הייתה הקפדה יתרה על הדבר הזה, מתוך רצון שכמה שיותר אנשים יהיו ממוגנים. אנחנו ממשיכים פה, מלווים את הרשות. ובתקווה שלא נצטרך להפעיל את מה שתרגלנו.

אלכס גולדשטיין: אני רגע רוצה להתחיל ולדבר על האנשים. אני חושב שאני בוגר...שלי, אם אני מצליח לספור...שאני מנהל מסגרת. ופשוט מדהים...הלב והנשמה. אני חושב שכל העובדים שלנו, המנהלים שלנו, לא משנה מה תחום עיסוקם, התייצבו ממש תוך שעה, שעתיים מתחילת האירוע, מהאזעקה הראשונה. ולא הורידו את הרגל מהגז עד הרגע האחרון. והיו המון אתגרים. שמנו לעצמנו כיעד, להתכונן לנפילה. להכין מקלטים, והשגרה. ניהול השגרה

של העיר, זה בסדר. אבל היעד המרכזי ששמנו לעצמנו, זה להתכונן לנפילה. עשינו כמו שראש העיר ורון ציינו, לא מעט תרגילים. הלכנו, למדנו מערים אחרות. ורק מי שהלך לראות זירה בעין. בטלוויזיה זה ממש פריזמה קטנה, לא מצליחים להבין את האירוע. הגעתי לרחובות, מנקודת הפגיעה, רדיוס הפגיעה הוא 600 מ'. ברחובות 70 בניינים נפגעו, 13 הלכו להריסה. עכשיו, אחרי 3 שעי, כולם אנשים, המלאכים האלה, פקע"ר, מד"א, כל ארגוני ההצלה, הולכים, מסיימים את עבודתם והולכים. ובסוף נשאר תא שטח ההרוס למחצה, ואלפי תושבים שצריך לטפל בהם. ובסוף הכל נופל על הרשות המקומית. בסוף זה הגוף שמטפל ב-2,000 מפונים, ב-70 בניינים שנהרסו. ולשם כיוונו. ואני שמח להגיד, עוד פעם, זה קשה, זה אירוע מורכב, וכל עיר חוותה אותו אחרת. אבל אני שמח להגיד שבתחושתי, אנחנו ממש, ממש מוכנים, ובנינו מערכת של אימונים, והשתפרות תוך כדי, בשביל להביא אותנו מוכנים. לשמחתי, זה לא קרה. אבל זה היה באמת המכוון העיקרי, שדיבר על משימה ראשונה ששמנו לעצמנו, הצלת חיים.

והמשימה השנייה שהגדרנו, זה שמירת שגרה תוך כדי מלחמה. ודיבר ראש העיר על הפרחים וכו', אבל ממש כל הקבלנים התייצבו ברמה של כמעט 100% התייצבות, עם האנשים שלנו, והצלחנו להגיע למספרים יפים. גם בשגרה שלנו, ובשגרה תוך כדי מלחמה. וכל מה שצייצנו, רכשנו, נאלצנו, דרשנו, למחרת כבר הגיע והתייצב. ואני רוצה לסיים בשני משפטים אחרונים. קודם כל, המתנדבים של העיר. אני חייב להגיד, זו תופעה שלא מוצאים אותה בכל עיר. סיפרה לי נגבה, הנה היא פה. הבית של ההורים שלה בראשל"צ נהרס, ועכשיו היא עוסקת בלפנות את ההריסות. והיא יצאה לחפש בעיר אחרת מתנדבים, שיבואו

ויעזרו להם לפנות את ההריסות. ואז אמרתי לעצמי, בהרצליה בחיים זה לא היה קורה. היינו רק מצייצים, ואני מניח שהיו קופצים על נגבה 100 איש לעזור לה בהריסות של הבית. אז קודם כל, המתנדבים. יחידות הסער, יחידות החילוץ, רק שתבינו את סדר הגודל. שבועיים ימים, מאות אנשים מגויסים, מחכים לקריאה. תרגלנו אותם, הפעלנו אותם, אבל בהתנדבות יוצאת דופן. והאזרחים.

בסה"כ, היו אירועים חריגים של התקהלויות, שנאלצנו לפזר. אבל כשאני מסתכל ברמת המקרו, גם בחופי הים, גם במקומות שאנשים מצאו את עצמם ורצו להגיע, בסה"כ האזרחים היו מאוד ממושמצים, וזה מציל חיים. אלה המסרים שאני לוקח איתי. ואני חוזר לאנשים, אנשים, אנשים. זה המפתח להצלחה. אז תודה. יש פה נציגים רק של המכלולים השונים. ואנחנו נדע לסכם ולהוקיר. ואני חושב שמגיע להם, כיף להיות בארגון כזה.

ערב טוב לכולם. אני אציג את עצמי קודם כל, לא כולם מכירים. יבגני, מפקד שיטור הנכנס, החל מאתמול. אני מפקד שיטור. אז קודם כל, נעים מאוד. היה לי ככה חשוב להציג את עצמי קודם, להגיע לפה שתראו אותי. כמובן, מבחינת התקופה, אז גם אנחנו נכנסנו לתקופה מורכבת, תקופה ביטחונית מורכבת, שנערכנו והיינו פרוסים, והיינו מוכנים, והמשטרה הייתה פרוסה בפריסה רחבה, כולל כוחות תגבור, כולל יחידות מיוחדות, חבלנים. כמובן, אנחנו עוד לא סיכמנו באופן רשמי, ועוד לא יצאו לקחים. בהמשך הם ייצאו.

אבל כבר עכשיו אפשר להגיד שהשת"פ היה מדהים, מדהים, מדהים בין כלל הגורמים. פקע"ר, מד"א, כב"א, רשות. קיבלנו מהעירייה כל מה שהיינו צריכים. עשינו תרגילים משותפים, תרגלנו גם ברמת התחנה, גם ברמת כלל הגורמים השותפים.

יבגני:

ובאמת, הכל היה נראה טוב, וכל אחד ידע מה הוא עשה. וברגע האמת, כשהייתה פה נפילה, וטיפלנו פה במספר זירות, זה הוכיח את עצמו, וכל אחד ידע מה הוא עושה. וכפי שאמרנו, לא היו בעיות בזירת נפילה שהייתה לנו פה בהרצליה. לא היו בעייתיות מהותיות. ובסה"כ, טיפלנו באמת באירוע בצורה טובה ומיטבית. וזה הזמן להגיד לכולם תודה. תודה לראש העיר, תודה לרונו, גורמי מד"א לא נמצאים פה. זהו, עד כאן.

קדימה.

יריב פישר:

אפשר שאלה?

מאיה כץ:

כן, בטח.

יריב פישר:

על המיגיונית. הרי בעבר, לא אישרו מיגיוניות. ועכשיו בעצם יש את ההחלטה של פקע"ר... אפשר להבין רגע את המשמעות? מעבר לידית ההדף, שהבנו שזה ההבדל. אבל השאלה היא, כמה זמן באמת-

מאיה כץ:

לא, הפיקוד-

יריב פישר:

איך זה פתאום זה מאושר? הטילים עם טילים בליסטיים-

מאיה כץ:

הפיקוד ישר ענה-

יריב פישר:

לא אומרים את זה, אבל אם יש פגיעה ישירה, ראינו היום את התוצאה.

מאיה כץ:

הפיקוד ישר ענה על זה. קודם כל, מקלט, וקודם כל, ממ"ד. ואם אין לך, אז תעבור למיגיונית מסוג ארבל. זה חד וחלק, זה לא- זה גיבוי.

מאיה כץ:

זה גיבוי. אמרנו את זה כל הזמן.

יריב פישר:

כן, אבל העניין הוא, שברגע שמפזרים אותן ברשויות, ושזה לא נותן באמת את המענה, התושבים שלא בהכרח אולי מבינים את ההבדל, חושבים, אם פקע"ר אישר מיגיונית, אז כנראה שזה בטוח. ואז רואים הרבה יותר התקהלויות סביב האזורים

מאיה כץ:

שהוצבו בהם המיגונויות. כלומר, העניין הוא גם רגע בתהליך ההסברתי. כי בסוף, אני חייבת להגיד, שאני לפחות ראיתי בהרבה מאוד קבוצות ווטסאפ של הורים, שאין מה לעשות, זו תקופה מאוד מאתגרת. שאמרו, אוקי, אנחנו, הציבו עכשיו מיגונית פה, אז אנחנו יכולים ללכת לשחק ליד האזור הזה. עכשיו, בסוף צריכים אולי לחדד טיפה בהבהרה שזה מה שנקרא, אם חלילה נתקעת, ובאמת שום דבר. לא שזה לא רלוונטי, כי נקווה שהפסקת האש תחזיק מעמד, אבל להבין שזה לא פתרון שצריכים לשאוף אליו, אלא הפוך. זה פשוט עדיף מלשכב על הרצפה, ולהישאר חסר-

זה בדיוק זה, זה לעוברי אורח-

אבל זה לא-

זה בדיוק זה.

אבל זה לא ברור, המסר הזה לא ברור. לכן אמרתי, אני רגע אשאל, כי אולי אני פספסתי משהו, ופתאום מיגונית ארבל זה איזה קסם-

הוא רחוק מקסם. מההתחלה חידדנו את זה, נחדד את זה עוד, נמשיך לחדד את זה.

זה חשוב בעיקר-

זה אך ורק לעוברי אורח-

הרבה מאוד ילדים, גם הרבה מאוד בני נוער נמצאים ליד המיגונית האלה, כי זה בחוץ, וכי זה מאפשר, ולדעתי כדאי רגע לתת איזושהי נקודת הסבר על זה.

בסדר גמור. כן.

אנחנו ממשיכים עם הישיבה שלא מן המניין. רוני?

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

גב' רינה זאבי:

א. צו הארנונה לשנת 2026 – אישור צו המיסים (ארנונה) לשנת 2026.

יריב פישר:

כן, עברה מהר השנה הזאת. אני זוכר את הפגישה הקודמת שהייתה לנו. שם היינו באירוע אחר מבחינתנו, של אינפלציה, ועליית מחירים, והסכמי עובדים, ונאלצנו לעלות את הארנונה בשיעור מאוד, מאוד גבוה. וזה היה לא פשוט בכלל. תכף רוני יסביר. העלייה שאנחנו מעלים, היא עליית הטייס האוטומטי, שמבחינת העיר הרצליה, היא לא, אתה תסביר תכף יותר טוב ממני, אבל היא אפילו לא מכסה את העלייה שכן עליית השכר שנעשתה. למעשה, העובדים הם חלק מההסכם של ההסתדרות. והכסף של העובדים, המשכורות קוצצו. אבל אנחנו כן מעבירים את הכסף הזה בסופו של דבר בכל חודש. ולכן, עליית המדד מבחינתנו, עליית הטייס האוטומטי היא לא מכסה באמת את העלויות שיש לנו, ואנחנו נצטרך להתייעל ולעשות כאן עוד עבודות, כדי שנוכל להמשיך לתת את השירות המיטבי.

הדבר השני, אני מזכיר לכם, בישיבה בשנה שעברה, אנחנו מחויבים לחוק המטרו. ואנחנו צריכים לשלם ב-12 שנים, 330,000,000 ₪ כדי לממן את המטרו, שאולי מתישהו יהיה, לפי המספרים האחרונים של שרת התחבורה, אם אני לא טועה, בשנת 2038, או 2040. אבל אנחנו מחויבים לממן אותו. ולכן, בגלל שזה היה מאוד כבד בשנה שעברה, ביקשנו בניגוד לערים אחרות, כמו ת"א, שהעלתה מיד ב-3.5% את צו המטרו שלהם, אנחנו ביקשנו לחלק את זה ל-3 שנים. וזאת העלייה השנייה בעצם. אנחנו גם שנה הבאה נוסיף את זה.

אנחנו כבר היום, בגלל המלחמה, פנינו לשר האוצר, וביקשנו השנה לא לשלם את זה. אני מקווה שנקבל תשובה, ולא נאלץ לשלם את זה השנה. ואם כן, יש לנו זמן עד ינואר. אני מזכיר, הצו הוא בעצם מתחיל בינואר. וזו בעצם העלאה שאנחנו

מבקשים השנה לצו הארנונה. שוב, אתם כולכם במדינת ישראל, כולכם רואים את מחירי החשמל, מים, עלויות. אין מכרז שאנחנו לא מוציאים פה שהמחירים עולים, לעומת שנה שעברה, או אפילו לפני שנתיים, בעשרות אחוזים. ואנחנו עירייה שנותנת שירותים טובים לתושב, ואנחנו רוצים להמשיך, ולכן אנחנו מבקשים לאשר היום את הטייס האוטומטי. רוני, בבקשה, שלך. אתה רוצה להוסיף?

מאיה כץ:

סליחה שאני מפריעה, אבל יצאה עכשיו הודעה לבי"ס הנדיב, שהם חוזרים ללימודים. אז לפני שזה מתחיל לרוץ בכל העיר, למה רק הם חוזרים ללימודים-

יריב פישר:

אנחנו פה לגמרי על האירוע. כן, כן. מאוד רוצים לחזור ללימודים.

מאיה כץ:

לא, בוודאי. אבל זה כרגע יצא, לפני 3 דק'. יש ראש עיר שכבר הודיע היום בבוקר שהוא פותח, אבל בסדר. כן. בבקשה, רוני.

יריב פישר:

אז ככה, קודם כל, לפני שאני אעבור קצת על דברי ההסבר שמונחים לפניכם, וכמובן הצו, ואנחנו נעמוד לרשותכם...אני רוצה קודם כל להתחיל ולהגיד תודה לכל הצוות שעמל והכין את צו המיסים במשך זמן ארוך, גם של דיונים...המנהל הכספי איתי, וכמובן גם עם ראש העיר והמנכ"ל, ועם יהודה. כמובן, תודה לכם על הסיוע. תודה לשלומי, מנהל אגף הכנסות העירייה, שעמל עם הצוות שלו בלהכין את הצו ביחד, ובצמוד לענת, ושלומית, מהשלכה המשפטית...טויסטר שעזר. ובהזדמנות הזאת, אני רוצה להגיד גם שלום ובהצלחה...מנהלת מחלקת השומה החדשה שלנו...ולאחל לה המון, המון בהצלחה. זו מחלקה מאוד, מאוד חשובה, שבעצם מייצרת את כל בסיס השומה לגבייה. אז שיהיה באמת בהצלחה, פמלה. ככה, אנחנו

רו"ח רוני חדד:

עפ"י החוק, יש מה שקרוי הטייס האוטומטי. זה שיעור העדכון של ארנונה מדי שנה. השיעור הזה נקבע ע"י חיבור של שני מדדים. מחצית משיעור עליית מחירי הצרכן, ומדד השכר הציבורי. מונח בפניכם פה התחשיב. סה"כ, שיעור העדכון לשנת 2026 יעמוד על 1.62%, 6%. עפ"י חישוב שערכו במרכז השלטון המקומי, עליית, או שיעור עדכון האמיתי שצריך להיות, הוא הרבה יותר גבוה, מכמה סיבות. א', הייתה עליית שכר במגזר הציבורי. מנגד, היו הפחתות שכר שהמגזר הציבורי נדרש לעשות. מה שהזכיר ראש מקודם, שכל הפחתות השכר היא נמצאת בתוך הוצאות השכר של העירייה, אבל אותו חלק של 3.3% מאפריל עד סוף שנה מועבר למדינה. שנה הבאה זה 1.2%. בהמשך כל שנת 2026. כשמנטרלים את זה, כשמוסיפים את ההגדלה של אחוז של ביטוח לאומי, שיעור העדכון אמור להיות דה פקטו 4.3%. משרד האוצר והפנים לא התחשבו בגורמים שציניתי. ושיעור העדכון הוא עומד על 1.626%. אני מזכיר קצת את הצווים של 2024, 2025. אנחנו, הרשות התחייבה לבצע מספר שינויים בצו המיסים, כשהעיקר בהם הוא בעצם פרק 12, של נכסים אחרים. היינו צריכים לקחת את כל הסיווגים שמופיעים שם, ולפזר אותם, כל אחד היכן שהוא צריך להיות בשאר הצו. וזה מה שעשינו עפ"י הנחיות של משרד הפנים. הגשנו את הבקשות 2024 ו-2025 לשרים. הבקשות בעיקרן נדחו. אושר חלק, אבל חלקן נדחו. ובעקבות בחינת ההנמקות של משרד הפנים משנה שעברה, אנחנו בעצם הערכנו את השינויים, שאני אפרט אותם בקצרה פה, בצו לשנת 2026. אז ככה, פרק נכסים אחרים בוטל. הסיווגים פה עברו לפרק 2, שזה פרק משרדים, שירותים ומסחר. כמובן, תוך התאמה של ההגדרות והתעריפים למה שקבוע בתקנות. סיווג שהיה קרוי מוסדות ציבוריים שלא למטרות רווח,

בוטל. כמובן...משרד הפנים, אז ביטלנו אותו. אנחנו הוספנו סיווג של מבנים שמשמשים להשכלה אקדמית במוסד שלא לכוונת רווח, לתעריף של 80.64 ₪ למטר, למי שיושב לו מוסד מעל 10,000 מ"ר. זו ההצעה שלנו השנה. ככל שהסיווג הזה לא יאושר, וכמובן מבלי לגרוע מהזכויות שלנו לטעון כנגד אח"כ, אנחנו בעצם נבקש לקבוע לחלופין את התעריף שמופיע בהנמקות של משרד הפנים לצו 2025. זה תעריף של 148 ₪ לערך. שזה בעצם מעריף המינימום של מוסדות להשכלה...התעריף הנפתי. עכשיו-

גם את ההגדרה תיקנו. תיקנו את ההגדרה.

נכון, נכון.

על מי זה חל, רק על רייכמן?

שנייה, מה?

זה רק על רייכמן-

כן, כן.

כל מוסד שהוא מעל 10,000 מ"ר בהרצליה, יזכה. אבל גם. נקבע התעריף למשתלות לפי מ"ר, מה שבעבר היה לפי תעריף אחיד. והוספנו גם תעריף לחניונים שמאפשרים חנייה, חניונים בתשלום, שמאפשרים חנייה בחינם למשך 3 השעי הראשונות לציבור, לפי המינימום שקבענו בתקנות. בנוסף, זה לגבי הסיווגים. אני מניח שלא שכחתי, שלומי, נכון? אלה העיקריים שהיו. כמו שהזכיר ראש העיר, צו המטרו, אנחנו מחויבים לשלם. היום זה כבר כ-28,000,000 ₪ לשנה, זה צמוד מדד. במשך 12 שנים, עבור מימון, או יותר נכון השתתפות בהוצאות המדינה בעלויות המטרו. אנחנו בשנה שעברה העברנו 20%, לאחר שבוצע התיקון, תיקון לצו שקבע שבשנה הראשונה, בשנת 2024, הרשויות תעברנה רק 50%. ובסוף תקופה, דהיינו, בדוגמה של

עו"ד ענת ב. קרן:

רו"ח רוני חדד:

גונן לצטר:

רו"ח רוני חדד:

גונן לצטר:

יריב פישר:

רונן:

הרצליה, בשנה ה-13, את ה-50% הנותרים. אני אישית פנית למשרד האוצר בבקשה לביטול בגלל המלחמה. בסוף, הצטרפו אלינו עוד כמה רשויות. המדינה אישרה 20% מתוך ה-50%, כהקלה לרשויות. שילמנו 20%, ובסוף תקופה אנחנו נשלם 80%. אבל אנחנו נדרשים לשלם 100% השנה, של שנת 2025. וזה בהחלט סכום מהותי של 28,000,000 ₪. זה סכום בהחלט, בהחלט מהותי, ויש לו השפעה קריטית על תקציב העירייה. ולכן, כפי שפירט ראש העיר, אנחנו מבקשים תוספת של 1.15 לנכסי מגורים בלבד. האישור לרשויות להעלות בתחומן את הארנונה בגין המטרו, הוא רק לנכסי מגורים בלבד, ולא לשאר הנכסים, אלא רק למגורים. כמו שאמר ראש העיר, עיריית ת"א למשל העלתה ב-3.5%. חלק מהרשויות העלו מלא, חלק מהרשויות העלו חלקית. כל אחת, לפי שיקול של הרשות. כמובן, שהסעיף הזה דרוש אישור הבשרים. כמו כן, גם הסעיף של מוסדות לשכלה גבוהה, סיווג של מוסדות להשכלה גבוהה, והחניונים. אלה הבקשות שלנו לשינוי חריג, שדורש את אישור שרי הפנים והאוצר. כמה מילים על התוספת הזאת. אז אנחנו פה, הטייס האוטומטי, השיעור הזה הוא ממש רחוק מלכסות את כל הוצאות העירייה, וההתייקרויות שבוצעו במהלך התקופה האחרונה. השנה, וגם 2024. קודם כל, עליית המדד. עליית מדד, שאנחנו בעצם כל ההתקשרויות שלנו שצמודות למדד המחירים לצרכן, סופגות את העלייה הזאת. עדכון שכר המינימום במשק, שאני כמובן מברך מאוד, אבל ההשפעה על תקציב עיריית הרצליה זה כ-4,000,000 ₪ בשנה, רק עדכון שכר המינימום לספקים שלנו. שבעיקרם, שירותי אבטחה, ניקיון וכו'. הסכמי השכר במגזר הציבורי, של כל המגזרים שאני מניח ששמעתם, פסיכולוגים, עו"סים, וטרינרים, דירוג דרגה. כל הסכמי השכר

במשק, כמובן מושתים על הרשויות. לצערי הרב, למרות פניות של שנים, המדינה לא משכילה לבצע את הדברים האלה בזמן, כדי שהרשויות תוכלנה להתכונן תקציבית. אתה פתאום מתעורר במרץ, באפריל, במאי, ואומרים לך, אוקי, נחתם הסכם שכר, עכשיו בוא תמצא מקור לממן את תוספת השכר הזאת, לפי הסכמי השכר. התייקרויות בתשומות. אני מניח שכל אחד מכיר את זה גם באופן האישי, ברכישות אישיות בכל התחומים. ברשות המקומית יש המון, המון מכרזים שעלו בעשרות אחוזים ב-2024, 2025. כל התקשרות שלנו, כל מכרז, לא משנה אם זה ניקיון, ואם זה הסעות, ואם זה טיאוט. כמעט כל מכרז, בוודאי, ובוודאי המכרזים שהם במהותם גם נושא של בנייה, בתשומות הבנייה, ששם בכלל היו שם עליות של עשרות רבות של אחוזים, מכל מיני סיבות. אני לא עושה עכשיו ניתוח כלכלי של הענף, אבל אני מניח שאתם יודעים על מה אני מדבר. מדובר פה על עלייה של עשרות אחוזים. זה בשוטף. עכשיו, לצערנו יש גם הוצאות ביטחון רבות. עשרות מיליונים שהשקענו בהקמת ממ"דים, ממ"קים, מקלטים. רכש של ציוד חירום, לרבות גנרטורים. כל מה שאני מתאר עכשיו, זה אולי במשפט, אבל מאחורי זה מסתתרים עשרות רבות של מיליונים, שממומנים מתקציב העירייה. וזה בהחלט נושא שהוא כבד תקציבית. כמובן שאת הכל הוצאנו, ואת הכל ביצענו בלי לחשוב אפילו. הביטחון והבטיחות של תושבים זה מס' 1, ואין שום שיקול דעת בנושא הזה, בטח לא מבחינתי כגזבר. זו העדיפות העליונה-

אבל פה, אין לי את המספרים, אבל זה לדעתי בסביבות מיליונים בשנה האחרונה של גנרטורים, וציוד. ורק השבוע הזה, זה איזה 2,000,000 ₪-

רק ממ"דים, זה ממ"קים, זה מעל 30,000,000 ₪ בבתי הספר

יריב פישר:

רו"ח רוני חדד:

ובגני הילדים, רק שם. וזה רק אנחנו הרי עושים לנו תכנית. יש השלמה השנה של מי שחסר לו בחודשים הקרובים, גם זה ייפתר. אבל זה מס' 1. ולכן, שיעור הטייס, או העלייה, שיעור העדכון הוא רחוק מאוד - מתגמד.

שלומי:

כן, כן, בדיוק, מתגמד. צודק, שלומי. והוא רחוק מאוד מההשקעות שביצענו, ושעוד נצטרך לבצע בכל ההתקשרויות. ואנחנו גם רואים את זה גם, לא רק אצלי, אלא בכל הענפים, בכל השוק, בכל הרשויות המקומיות... זה באמת להמשיך ולתת את השירותים כפי שהצהיר ראש העיר. ולכן אנחנו מבצעים את השינויים האלה בצו. אלה הדברים שלי עד כאן. למי יש שאלות, או שלומי, תרצה להוסיף, אז בשמחה. בשמחה, אם למישהו יש שאלות על -

רו"ח רוני חדד:

אני רוצה להגיד כמה דברים.

מאיה כץ:

כן, מאיה.

יריב פישר:

אז ככה. קודם כל, אם אני מתייחסת למכתב ששלחתם בעצם, שתמצתת את כל הדברים שאמרתם, אז בסעיף 17 ובסעיף 18 רשום, כמובן, עוד פעם, שממליצים להעלות את הארנונה בשיעור של 1.15% מעבר לשיעור ההעלאה האוטומטי.

מאיה כץ:

נכון.

רו"ח רוני חדד:

וב-18, זה בעצם גם מסביר שמוצע לאשר מעבר ל-1.15%, עוד עדכון בשנת 2026, ככה ששיעור ההעלאה בסופו של דבר יסתכם ב-2.79%. ובסוף, יסתכם בשיעור כללי של 3.5%.

מאיה כץ:

לא, לא, לא. 1.15%, פלוס הטייס האוטומטי, 1.6%, מסתכם ל-2.79%.

רו"ח רוני חדד:

נכון. אני הקראתי מה שכתוב.

מאיה כץ:

כן, לא, אבל השלמת 3.5% זה בשנה הבאה -

רו"ח רוני חדד:

מאיה כץ:
רו"ח רוני חדד:
מאיה כץ:
רו"ח רוני חדד:
מאיה כץ:

נכון. רשמתי שבסוף, בסוף יסתכמו-
ב-2027. נכון, נכון. זה גם מה שהחליט ראש העיר. נכון, נכון.
הקראתי את הסעיפים האלה.
את צודקת.

עכשיו בסופו של דבר, יש פה רשות שהיא רשות איתנה.
התקציבים שדיברת עליה שמוצעים, הם גם תקציבים
שמקווזים, הם גם תקציבים שחלקם כבר אושרו בספר התקציב.
בסוף אתם כן מגישים תקציב אחראי, שכולל בתוכו את עליות
השכר ואת הסכמי השכר העתידיים. הרבה מאוד מהדברים
שמבוצעים, בטח בנושא המיגון, כבר מתוקצבים בתב"רים, בבתי
הספר ובמוס"ח. אני באמת לא מבינה למה בשנה הזאת אי אפשר
להגיד שאנחנו מקפויאים ולא מאשרים את הטייס האוטומטי.
יבוא שר הפנים, אולי מר ועקנין יכול לעזור בזה, אני לא יודעת,
ולא יאשר את זה, זו כבר התמודדות אחרת. אבל כעיר, אין שום
סיבה בתקופה הזאת לאשר, ועוד רק על המגורים את התוספת
של הטייס האוטומטי. אפשר להגיד שלא עושים את זה-
מגורים זה רק מס המטרו.

יריב פישר:
מאיה כץ:

אפשר לעצור את זה. הרי גם ברמה"ש, סליחה, בהוד השרון, וגם
ברעננה, גם בשנה שעברה הם לא אישרו את הטייס האוטומטי.
הם הוציאו מכתב שהם לא מאשרים. אח"כ התקוטטו עם שר
הפנים, יותר או פחות. אגב, כמו שרוני עשה בסופו של דבר עם
המטרו, ובסוף כן קיבל 20% ולא 50%. אבל אין סיבה לא לעצור
את זה, בטח בתקופה הזאת. אני אגיד גם יותר מזה. גם שעכשיו
מגישים את הבקשה, גם על ההשכלה וגם על החניונים, יכול
להיות שזה יאושר, יכול להיות שזה לא יאושר, בסדר? בסופו של
דבר, יש גם את PLAN B. אבל אי אפשר מראש להגיד, אנחנו
קודם כל הולכים על הטייס האוטומטי. עכשיו, אתה ישבת איתי

בשולחן הזה המון פעמים, ונלחמנו נגד העלייה של הטייס האוטומטי. ככה שבאמת אנחנו לא נצביע בעד זה, וצר לי, כי אני באמת חושבת שהשנה כולם צריכים להתגייס כדי להגיד, אנחנו לא מאשרים את הטייס האוטומטי. אגב, אני בהחלט סומכת עליכם, שבסופו של דבר אם תדרשו לעשות איזשהם קיזוזים תקציביים לקראת סוף השנה, אתם גם תדעו איפה לעשות את זה. אפשר להוריד מתקציבי, נקרא לזה לצורך העניין, מותרות. ויכול להיות שהעירייה תיתקע. קשה לי להאמין, כי כל שנה יש בסופו של דבר עודפים של עשרות מיליונים שקלים. אז את ה-1.15% בשנה הזאת, אני לא צריכה לספר לכם כמה מעבר ליוקר המחייה, שגם רוני דיבר עליו. כל ההתייקרויות. מעבר לזה שאנשים לא עובדים, מעב לזה שיש באמת קושי במשק. אני לא צריכה לספר לכם את זה. אני מניחה שכל אחד מכם מבין, גם אם לא מרגיש את זה על בשרו. 1.15%, באמת אפשר להגיד שעוצרים את זה, לפחות כמסר. אני לא באה אליך בטענות. זה לא רגע ויכוח ביני לבינך-

זה 10 ש, כל משק בית-

כל שקל, זה כסף. אבל-

זה לא רלוונטי. גם אם זה 10 ש, וגם אם זה 50 ש. זה שנייה מסר-

...

אבל תפסיק להגיד את זה, כי שנה שעברה זה היה 50 ש, ועכשיו מעלים את זה בעוד-

אבל זה 10 ש לכל-

זה לא 10 ש לכל-

זה לחודשיים-

אתה יודע מה, אין בעיה. אם זה 10 ש, תוותר על זה. תוותר על

משה ועקנין:

יריב פישר:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

זה. תגיד, אני אגע אומר מסר לתושבים שלי, ואני לא מעלה עוד פעם את הארנונה. ואגב, זה לא 10 ש. כי זה התחיל משנה שעברה, וזה ממשיך השנה, וזה נמשך ב-3 פעימות. אבל אתה יודע מה, אם אתה כל כך מזלזל ב-10 ש האלה, ולא נראה לי שאתה מזלזל-

ממש לא.

שנייה, אז אמרתי-

אני רק אומר לך את המספרים. את מדברת באחוזים, זה נראה אחרת באחוזים ממספרים.

יש מסר בעיר שאומרת, דווקא בשנה כזאת קשה, דווקא בשנה כזאת קשה, אנחנו נלחמים. שר הפנים יקבל את זה, אשרינו. לא יקבל את זה, ניסינו, ניסינו. אבל לבוא ככה מראש ולהגיד, לא, אנחנו ישר נותנים את הטייס האוטומטי, למה? למה? וצר לי, כן? אני חייבת להגיד, שאני באמת חושבת שיש פה צורך אחר השנה הזאת. מילא הקורונה, מילא זה. כן אישרו, לא אישרו, לא משנה. אבל צריך להילחם על הדברים האלה. גם אם הסיכוי הוא נמוך.

ענינו, אני חושב כבר בתחילת הדרך. אנחנו נצטרך להתייעל השנה. ואנחנו נצטרך להשתפר השנה. ואנחנו נצטרך לעבוד הרבה יותר רזה השנה. והכסף שאנחנו צריכים בשביל להעמיד את התקציב הראוי לעיריית הרצליה, זה לא ה-1.15%, זה רחוק מזה. אין דבר שלא עולה יותר. אין דבר לא שעולה יותר. ואנחנו צריכים את הכסף.

הרי העלית שנה שעברה את הארנונה.

מאיה, הקשבתי לך, באמת הקשבתי לך. ה-1.15% זה המינימום שאפשר לעבור איתו. ואנחנו גם יודעים שגם אם נבקש, השר יסרב, ואנחנו יודעים שהוא מסרב. אבל זה לא קשור. אנחנו

משה ועקנין:

מאיה כץ:

משה ועקנין:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

צריכים להתייעל. וכמו שרוני אמר, אנחנו ריאלית צריכים להעלות ב-5%. שוב, בגלל הקיצוץ בשכר שלא נעשה באמת, עם ההסכם עם ההסתדרות. ואנחנו ממשיכים לממן אותנו כל הזמן. ריאלית, אנחנו צריכים להוריד הרבה יותר. אבל אנחנו נעשה פה עבודה יסודית כדי לעמוד בזה. וזה מבחינתי המינימום שאפשר להעלות, כדי להמשיך לתת שירותים ברמה נאותה. וזה לא משנה אם זה 10 ש, או 20 ש. כל שקל שלוקחים לתושב, הוא צריך לקבל על זה תשובה. ואנחנו ניתן פה מענה. חוץ מזה, עוד פעם אני חוזר. 330,000,000 ש, עיריית הרצליה, לא יכולה לעמוד. וזו המשמעות של צו המטרו. ולכן אנחנו צריכים להעלות את זה. אם נצליח השנה לא להעלות, עם שר האוצר, אני אשמח. אבל אנחנו לא נוכל לממן 330,000,000 ש של צו המטרו, עיריית הרצליה, בחלוקה של 30,000,000 ש לשנה. לא נצליח לעשות את זה-

הסיפור של המטרו, זו מלחמה אחרת, שצריך לנהל אותה. אני בטוחה שאתם מנהלים אותה-

ומה שאמרת מקודם, אני לא רוצה להגיד שמות של ערים- שאייל יודע לנהל את זה-

רגע, מאיה, שנייה. אני רוצה להשלים את התשובה בבקשה. מה שאמרת מקודם, אני לא רוצה להגיד את השם של העיר הזאת, אבל אחת מהערים שלא שילמה, קיבלה הוראה- לא אמרתי לא לשלם. רגע-

והשנה היא תעלה ב-3.5%. אנחנו עושים-

יריב, לא אמרתי לא לשלם. לא, לא אמרתי לא לשלם. אמרתי להתנגד כמועצה קודם כל לעלייה של הטייס האוטומטי. להסביר בצורה מאוד מנומקת. ואין לי ספק שהגזברות יידעו לעשות את זה. בצורה מאוד מנומקת, איך הרשות יכולה להתמודד בתקציב

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

הקיים בלי העלייה הנוכחית. ולחכות רגע לתשובה, ולראות שנייה מה קורה.

זה לא מה שאנשי המקצוע בעיר-

ואיפה? לא להלחיץ.

לא לקפוץ. זה לא מה שאנשי המקצוע, ולא מה שאנחנו חושבים, אבל בסדר. חברים, מי עוד יש לו הערות? למי עוד יש הערות? עוד מישהו? חברים, אם אין עוד מישהו, אנחנו נעלה להצבעה. עוד מישהו?

דבר נוסף, אני רוצה להגיד עוד משהו. אני חושבת שמעבר להנחה שניתנת למילואימניקים של ה-5%, אני מאוד אשמח. אנחנו כרגע נצביע על זה נגד, אבל אני מאוד אשמח אם לפני שזה מועבר למשרד הפנים, אתם יכולים להכין עוד רובריקה, עוד סיווג כמו השכלה וכמו החניונים, שמייצר משהו שהוא מעבר. אנחנו בסוף חייבים לייצר, לנסות, לנסות. יגידו כן, יגידו לא, יגידו משהו, בסדר? אבל בסוף, אם אנחנו כן נותנים מענה להשכלה הגבוהה, ונותנים מענה לחניונים, בואו לא נסתפק ב-5% של המילואימניקים. שגם זה הרי מוגדר בתת סעיף, שאם אתה בדרגה כזאת, ועשית ככה, ועשית ככה, ועשית ככה. בוא נייצר משהו שהוא אחר.

יש עבודה שאנחנו עושים ביחד עם השלטון המקומי. אני מסכים איתך שזה אפילו מקומם למי שבאמת נותן 30 יום בשנה- נכון.

יש עבודה עם השלטון המקומי. אני מקווה שזה יזוז יותר מהר. בהחלט מגיע להם יותר. ובגלל זה אנחנו עושים הרבה יותר. אני לא אכנס למה העירייה עושה בלי קשר לארנונה כרגע, אבל-

...הארנונה, מכתוב לנו את ההנחות-

מכתובות לנו את ההנחות.

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

עו"ד ענת ב. קרן:

רו"ח רוני חדד:

אני מקווה שהשלטון המקומי-	<u>יריב פישר:</u>
ענת, אני יודעת. אבל בסוף-	<u>מאיה כץ:</u>
זו נקודה סופר חשובה.	<u>יריב פישר:</u>
בסוף, הרשות המקומית, כשהיא מגישה את הצו, היא יכולה, בדיוק כמו שאתם כרגע מייצרים את הסיווג של ההשכלה, ואת הסיווג של החניונים, שאמר רוני, אולי יאשרו, אולי לא יאשרו. הם לא יאשרו בהשכלה, נלך למינימום הנדרש. אם לא, יאשרו בחניונים. אבל בסוף, יש לנו איזושהי אפשרות-	<u>מאיה כץ:</u>
זה לא יכולה לפי מיהות, לפי מי המשלים.	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
לפי המהות של האדום.	<u>רו"ח רוני חדד:</u>
לא, אבל יש-	<u>מאיה כץ:</u>
מיהות.	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
מאיה, אני אשמח פה לעזרה של כל מי שיכול, מול משרדי הממשלה, עם השלטון המקומי, בהחלט מגיע להם יותר. אבל זה לא המקום כאן.	<u>יריב פישר:</u>
לא צריך לחכות. אפשר להגיש את זה גם במסגרת הנוכחית הזאת, ולראות בסופו של דבר מה יכול לקרות מזה. נמשיך לחכות לשלטון המקומי-	<u>מאיה כץ:</u>
זה לא קשור. זו מלחמה שאנחנו נעשה, עם כל מי שרק יכול לעזור ביחד.	<u>יריב פישר:</u>
אנחנו נגיע למקומות כמו שאנחנו היום.	<u>מאיה כץ:</u>
עוד מישהו, שאלות? ...	<u>גב' רינה זאבי:</u>